

beider, som ville være at udføre; men det bør for det Første bemærkes, at her dog altid er en ganske god Sum at begynde med, og det tør vel antages, at, dersom det, som det maa haabes inden alt for lang Tid, lykkes at komme til en Forstaelse mellem Regjeringen og Rigsdagen om selve de Foranstaltninger, som blive at udføre, vil det heller ikke blive vanskeligt at tilveiebringe de øvrige Midler, navnlig naar den finantzielle Situation vedblivende holder sig gunstig, og naar Landets Velvære og Velstand i det Hele udvilles ved hensigtsmæssige Foranstaltninger. Med denne Opfattelse kan jeg derfor ikke betragte det som nødvendigt, at vi fremdeles skulle vedblive Klar efter Klar yderligere at forøge Kassebeholdningen, og jeg tror derfor, at det Spørgsmaal ret naturligt frembyder sig, hvilken Anvendelse der vilde være den hensigtsmæssigste af det Kasseoverskud, som ogsaa i det kommende Finantsaar og forhaabentlig i de følgende kan paaregnes. Her staa vi imidlertid overfor en Vanskelighed, idet den foreliggende Finantslov i en langt højere Grad end sædvanlig har en saa at sige foreløbig Karakter. Den høitærede Conseilspræsident og Finantsminister (Estrup) gjorde ved Forelæggelsen opmærksom paa, at der paa flere væsentlige Punkter vilde komme en ikke ubetydelig Forøgelse af den regelmæssige ordinære Udgift, og det er under disse Omstændigheder selvfølgelig vanskeligt med nogenlunde Sikkerhed og Rimelighed at kunne paaregne, hvor stort i Virkeligheden Kasseoverskudet egentlig vil vise sig at være. Finantsministeren fremhævede særlig de Udgifter, som Skolelovens Gjennemførelse vilde fremkalde, en Udgift, som for en Del allerede er medtagen ved de 300,000 Kr. i Lønningstilskud, samt den Udgift, de forelagte Lønningsslove vilde fremkalde. Jeg er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds i, at det vilde være ønskeligt, om denne Merudgift havde kunnet markeres paa det foreliggende Finantslovsforslag for at gjøre den finantzielle Situation klarere. Jeg kan derimod ikke være ganske enig med det ærede Medlem i, at, saafremt det mod Forhaabning ikke skulde lykkes at faae Lønningssrevisionen tilendebragt i dette Finantsaar, da det gamle Dyrtidstillæg skulde optages paa Finantsloven. Det er derimod min Forventning, at Finantsministeren i saa Tilfælde vil søge at faae optaget et foreløbigt Lønningstilskud, beregnet paa en hel anden Basis end Dyrtidstillæget. Foreløbig maa jeg imidlertid gaa ud fra, at det maa lykkes at gennemføre de forskjellige finantzielle Lovforslag, som vilde medføre en Stigning af Udgifterne, og at altsaa Kasseoverskudet langt fra vil blive saa stort, som der er paaregnet af den høitærede Finantsminister i det foreliggende Forslag. Men jeg tror dog, at der i hvert Tilfælde vil blive saa Meget tilovers, at det Spørgsmaal — naar man ivotrigt vil dele min Opfattelse, at der ikke er Anledning

til vedblivende at forøge Kassebeholdningen — maa komme frem, hvorledes vil da dette Overskud hensigtsmæssigt anvendes? Der frembyder sig da altid overfor et saadant Overskud tre forskjellige Anvendelser; for det Første at afbrage paa Statsgjælden. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund til extraordinært at afbrage paa den nu resterende Statsgjæld. Heller ikke er der fra Regjeringens Side fremkommet noget Forslag om at anvende en Del af Overskudet dertil. For udenlandtske Statsgjæld er nu saa reduceret, at den i sin nuværende Skikkelse, kunde jeg fristes til at sige, snarere styrker vor Kredit mere, end dens Fortvinden vilde gjøre; og den indenlandske Statsgjæld, som er paa Markedet, vil det maaste af andre Grunde være noget betænkelig at formindske. Erfaringen har ved forskjellige Leiligheder vist, at en extraordinær Formindstelse af det Beløb af solide Statseffekter, som ere paa Markedet, meget hyppig kan friste til en vild Spekulation og til Anbringelse af de saaledes disponible Kapitaler i daarlige Papirer. Men hele det resterende Beløb af Statsgjælden er ikke paa Markedet. I vor Reservecfond henligger der 4 pCt. indenlandske uopsigelige Obligationer til et Beløb af henimod 11 Mill. Kr. Det har uregelmæssigt forundret mig noget at se dette Beløb stadig voge; thi jeg kan ikke se rettere, end at det i og for sig er et meget uhenigtsmæssigt Effect at have i Reservecfonden. Dersom vi i paakommende Tilfælde hurtig skulde tilveiebringe et saadant Beløb, da tror jeg, at man med mindre Opfre vilde kunne tilveiebringe det ved at udbyde et nyt Laan end ved pludselig at kaste et saa stort Beløb paa det almindelige daglige Kængemarkeb. I det Hele taget er en Fordring paa sig selv et Effect af ikke særdeles stor Verdi. Det forekommer mig, at det vilde være rimeligere, hvis man ikke paa anden Maade vilde disponere derover, at man ligesom ved tidligere Leiligheder kasserede dette Obligationbeløb og affrev det paa Statsgjælden. Det vilde simplificere Status noget; men jeg vilde kunne ønske en anden særlig Anvendelse deraf, nemlig at den høitærede Regjering vilde anvende dette Beløb til efterhaanden at ombytte det med sjællandske Jernbaneaktier. Der er nu i Reservecfonden et Beløb af mellem 8 til 9 Mill. Kr. i Jernbaneaktier. Naar det forannævnte Beløb af danske Obligationer yderligere blev anvendt til en saadan Ombytning, som efter min Mening ogsaa rent finantzielt vilde svare Regning, saa vilde Staten derved blive Herrer over mere end Halvdelen af Aktiekapitalen i de sjællandske Jernbaner. Jeg vilde yderligere anbefale at lade hele dette Beløb, baade det, der nu ligger i Jernbaneaktier, og hvad der fremdeles kommer til, gaa ud af Reservecfonden, thi det har efter min Mening slet ikke hjemme der. De sjællandske Jernbaneaktier ere ikke et Effect, som vi have til Hensigt ved forekommende Leilighed at realisere. Det fore-